

דף פו.

עין משפט א.

או"ח סימן שלא סעיף ט

ט. בזמן חכמי הגמ' אם לא היו רוחצים הולד לפני המילה ולאחר המילה ביום השלישי למילתו במים חמים הולד היה מסתכן^ה, והיום לא נהגו ברחיצה כלל.

הגה: ובמדינות אלו נוהגים לרחצו לפני המילה בחמין שהוחמו מע"ש^ט וכן ביום ג' למילתו.

ומ"מ אם רואים שיש סכנה אם לא ירחצו אותו אחר המילה מותר לחלל עליו השבת כמו כל חולה שיש בו סכנה.

עין משפט ג.

או"ח סימן תריד סעיף א

א. אסור לסוך אפי' מקצת גופו^י, ואפי' אינו סך אלא להעביר הזוהמא, אבל אם הוא חולה^כ אפי' אין בו סכנה או שיש לו פצעים בראשו מותר.

עין משפט ה.

או"ח סימן רמ סעיף יא

יא. אסור לשמש לאור הנר^ל אפי' שמאפיל בטליתו, גם ביום אסור אלא א"כ הוא בית אפל.

ה. ש"כמה דברים נשתנו מזמן הגמ' בענין רפואות וטבע האדם.

ט. ואם לא הכינו אותו מע"ש אסור גם ע"י עכו"ם, כיון שיש לו רק צער בעלמא אם לא שהרופא יאמר שהוא צריך שמותר ע"י עכו"ם, מ"ב אות ל"ד.

י. ברייתא ביומא ע"ז, דמקצת גופו ככל גופו. ואפי' להעביר הזוהמא, דסיכה אינה כרחיצה אפי' אין כוונתו לתענוג מ"מ הוא מתענג בכך, לבוש.

כ. שאינו עושה משום תענוג רק להפיג צערו לא גזרו. ודוקא במקום שנוהגים לסוך גם לאיש בריא בחול מותר לפצעים אבל במקום שלא נהגו לסוך לאיש בריא אסור בשבת ויו"ט משום דמוכח משום רפואה, כמ"ש בהרמ"א בסי' שכ"ז סעיף א' ברמ"א. מ"ב אות ב'.

ל. מפסחים קי"ב ע"ב, ולאור הלבנה, אם לא מאיר עליהם ממש נראה דמותר, כה"ח אות ע"ה.

הגה: ות"ח מאפיל בטליתו ומותר.

הגה: ואם עושה מחיצה גבוהה עשרה לפני הנר אע"פ שאור הנר נראה כגון שהמחיצה היא סדין מותר.

אה"ע סימן כה סעיף ה

ה ינ. אסור לשמש^מ ביום, שעזות פנים היא לו.

מ. נדה ט"ז ע"ב.